

En Patufet

Aquesta és la història d’en Patufet, un nen tan menut que els seus pares el van batejar amb aquest nom. Sempre preocupats per la seva reduïda mida, els seus pares vigilaven cada pas que feia.

Un dia, la mare d’en Patufet estava preparant el dinar i es va adonar que li faltava safrà. En Patufet, sempre alerta i disposat a col·laborar, es va oferir per anar-lo a comprar. Inicialment, la seva mare va rebutjar la idea, temorosa que el perdessin de vista o que fos trepitjat accidentalment per algú. Però en Patufet, amb la seva característica persistència, va convèncer-la, prometent cantar per fer-se notar.

Amb un dineret en mà, en Patufet es va dirigir cap a la botiga. Anava cantant pels carrers per advertir a la gent de la seva presència. Una vegada a la botiga, el botiguer va trigar a adonar-se d’en Patufet, però finalment el va veure i li va vendre el safrà.

En tornar a casa, la mare d’en Patufet es va sorprendre i va alegrar-se de veure’l amb el safrà. En Patufet, ple d’orgull, va demanar si podia portar el dinar al seu pare. Després d’una mica de resistència, ja que la mare considerava que el cistell era massa pesat i els camins encara estaven nevats, en Patufet va aconseguir convèncer-la.

En Patufet va agafar el cistell del dinar i va començar el seu camí, cantant perquè la gent es fixés en ell. En sortir del poble, els veïns, sorpresos, observaven com el cistell semblava moure’s per si sol. A mig camí, en Patufet es va aturar a descansar a prop d’un hort i es va amagar sota una col per protegir-se de la pluja. Però, de manera inesperada, un bou va menjar-se la col, i amb ella, també a en Patufet.

Els pares d’en Patufet, molt preocupats, el van començar a buscar fins que van trobar el cistell abandonat. Cridant el seu nom, van sentir la veu d’en Patufet des de dins la panxa del bou. Entenent la situació, van alimentar el bou fins que aquest es va inflar tant que va esclatar, alliberant a en Patufet, qui va sortir il·lès i feliç, com si res hagués succeït.

Així acaba la història d’en Patufet, una narració que ens ensenya que la grandesa no es mesura per la mida, sinó per la valentia i l’enginy. I aquí finalitza aquest conte, tal com va començar.